

Arrest

nr. 326 388 van 9 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van Pashai etnie en soennitisch moslim te zijn. U woonde het overgrote deel van uw leven in het dorp Amla, district Darai Nur, provincie Nangarhar met uw ouders, vier broers en vijf zussen. Na de problemen met de taliban heeft u de laatste vier jaar van uw leven in het dorp Khewa, district Khewa (= Kuz Kunar), provincie Nangarhar doorgebracht samen met uw vier broers en vier zussen. Eén van uw zussen is ten gevolge van de problemen met de taliban in 2013 in uw geboortedorp Amla om het leven gekomen.

U heeft tot de vijfde graad lager onderwijs gevolgd in Afghanistan en was van 10 januari 2020 tot uw vertrek in augustus 2021 een soldaat in het Afghaanse nationale leger.

Uw vader werkte voor de inlichtingendienst van de 02-eenheden bij de Amerikaanse troepen. Uw vader werd omwille van zijn werk door de taliban bedreigd. Op 10 oktober 2013 was er een bomaanslag bij de begraafplaats aan uw huis waarbij uw zus en vijf andere kinderen om het leven kwamen, de taliban eisten de aanslag op. Uw vader bleef doorwerken en de taliban bleven hem bedreigen.

Twee jaar na de bomaanslag bij uw huis verhuisde uw familie naar Khewa gezien het daar veiliger was. Drie jaar later vertrok u met uw auto vanuit uw huis en werd u plots getroffen door een bomaanslag. Jullie bespraken dit met het politiehooftkwartier en deze begon rond uw huis te patrouilleren. U sloot zich vervolgens aan bij het Afghaanse nationale leger.

Toen de machtsovername gebeurde was u bij uw tante in Jalalabad. U belde uw familie meermaals op en wanneer uw moeder uiteindelijk opnam vertelde zij u dat de taliban uw vader en paternale oom uit het huis hadden ontfond. U probeerde via kennissen via Kabul uit Afghanistan te vluchten, maar geraakte niet weg. U keerde terug naar Jalalabad en vertrok een vijf à zestal dagen later uit Afghanistan. Uw moeder keerde ongeveer een week na de machtsovername terug naar Darai Nur. Jullie hebben sindsdien niets meer gehoord van uw vader.

U reisde door Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om vervolgens toe te komen in België en op 21 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u door de taliban vermoord te worden.

Op 22 februari 2024 maakte u per mail opmerkingen op de notities van het eerste persoonlijk onderhoud over.

Ter staving van uw verzoek legt u van volgende documenten de kopieën neer: uw taskara (Afghaans identiteitsdocument), overlijdensdocumenten van uw zus, foto's van u en uw vader, werkdocumenten van uw vader, foto's van uw vader op het werk, foto's van uzelf in het leger, een dreigbrief van de taliban, foto's van uzelf die gewond is, foto's van uw overleden collega, een referentiebrief van uw Belgische werkgever Dupont Cheese Brugge.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst slaagt u er niet in uw profiel als zijnde een soldaat bij het Afghaans nationaal leger aannemelijk te maken.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u bij aanvang van uw verzoek om internationale bescherming niet heeft vermeld dat u een soldaat in het Afghaanse leger was. Gevraagd hoe het komt dat u een dergelijk belangrijk element niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft vermeld, stelt u weinig geloofwaardig dat u toen geen bewijs had en het daarom niet durfde te vermelden (CGVS 1, p. 3, 17; CGVS 2, p.6, p.7). U hangt een verhaal op waarin u stelt dat u uw militaire documenten aan de taxichauffeur gaf toen u op weg was naar Kabul gezien de taliban onderweg controles uitvoerden om militairen tegen te houden, maar dat u deze documenten bij het uitstappen in de taxi vergat en bijgevolg geen bewijzen van uw militaire carrière had om aan de Belgische asielinstanties voor te leggen (CGVS 1, p. 3, 17; CGVS 2, p.7). Er dient opgemerkt te worden dat het uiterst merkwaardig is dat een taxichauffeur die u niet kende (CGVS 2, p.7) besloot het risico te nemen uw gevaarlijke militaire documenten door taliban-controles te smokkelen. Dat u deze belangrijke documenten vervolgens vergat is eveneens opmerkelijk (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 7). Na uw verzoek om internationale bescherming in België kwam u echter toevallig uw voormalige commandant G.J.B. (...) tegen in Brussel en gaf deze u foto's waarop te zien is dat u aan het werk bent (CGVS 2, p.7). Geconfronteerd met het gegeven dat het nog steeds merkwaardig is dat u uw militair profiel niet van meet af aan kenbaar heeft gemaakt aan de Belgische asielinstanties, stelt u dat u het advies van andere jongens volgde waarbij ze zeiden dat men u niet zou geloven gezien u geen bewijs had (CGVS 2, p.8). Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. De vaststelling dat u wat dit betreft in gebreke bent gebleven en u heden volledig nieuwe asielmotieven aanbrengt, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze.

Daarnaast heeft u geen kennis over de structuur van het Afghaanse leger. U stelt dat u tot bataljon 318 behoorde, 4de company van het 201ste Selab Korps (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p.10). U heeft echter geen idee van hoe een company zich verhoudt ten opzichte van een bataljon (CGVS 2, p.10). U stelt verkeerdelijk dat er na de soldaat de brigade is, dan de company en dan het bataljon (CGVS 2, p.12). U verklaart dat er in een bataljon "misschien" honderd mensen zaten en in een company "misschien" tweehonderd mensen en stelt weinig geloofwaardig dat u als soldaat niet op de hoogte was van zo'n zaken (CGVS 2, p.10), eerder

stelde u dat er zo'n 750 personen in uw bataljon zaten (CGVS 2, p.9). Dat een korps eigenlijk bestaat uit brigades, die op hun beurt uit bataljons is u blijkbaar ongeweten (zie bijlage 3, p.2 en p.3). Gevraagd in welke brigade u zat, probeert u meermaals de vraag te ontwijken, om uiteindelijk te verklaren dat u geen brigade had (CGVS 2, p.11). Gevraagd wie de opperbevelhebber van het 201ste korps was toen u dienstdeed, stelt u dat het Mirwais Stanekzai was (CGVS 2, p.11). Uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er nooit een Mirwais Stanekzai commandant van het 201ste korps is geweest en dat de ware commandant in uw tijd in het 201ste korps Maj.Gen. Tarin Abdul Hadi betrof (zie bijlage 4). Hiermee geconfronteerd, stelt u enkel dat u van uw collega's hoorde dat het Mirwais Stanekzai was (CGVS 2, p.12). Daarnaast kent u weinig van de rangen die er gelden in het leger en kent u geen andere officieren (CGVS 2, p. 11). Verder legt u uiterst vage verklaringen af over uw gevecht tegen de taliban in Darai Nur. U stelt dat de taliban daar een controlepost aanvielen en dat het volledige district omsingeld was (CGVS 2, p.12). Meermaals gevraagd in detail te vertellen wat u toen deed, komt u niet verder dan te vertellen dat u meevocht en heeft geschoten (CGVS 2, p.12). Van iemand die werkelijk in een vuurgevecht met de taliban heeft gezeten zou men meer gedetailleerde verklaringen mogen verwachten.

Bovendien is het opmerkelijk dat u eerst enkele jaren werkloos thuis zit en niet bij het leger mag gaan van uw vader (CGVS), die zelf werkzaam is voor de Amerikanen en zorgt voor de verdediging van Afghanistan. Nadat u echter gewond geraakt bij een vermeende aanslag en u zich verveeld mag u zich wel gaan aanmelden. Vervolgens zou hij u zelf aanmoedigen de verdediging van het land op zich te nemen (CGVS 2, p. 12).

Gezien al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zijnde een lid van het Afghaanse nationale leger. Een vrees voor vervolging omwille van deze reden is dan ook niet aannemelijk.

U vreest eveneens vermoord te worden door de taliban omwille van het werk van uw vader (CGVS 2, p.6). U stelt dat uw vader sinds 2001-2002 bij de 02-eenheid van de Amerikanen in de luchthaven van Nangarhar werkte en dat hij in 2011 of 2012 gepromoveerd is tot inlichtingenwerk (CGVS 2, p.12 – p.15).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan het profiel van uw vader. Vooreerst wordt de familiale band tussen u en uw vader niet aangetoond. U dient immers slechts twee foto's in waarop u te zien zou zijn met uw vermeende vader (document 3). Op basis van deze foto's is het onduidelijk wat de band tussen u en de persoon op deze foto's is. Verder is het door het groot leeftijdsverschil onduidelijk of uw vermeende vader op document 3 dezelfde persoon is als op de werkdocumenten (document 4) en foto's van uw vermeende vader op het werk die u heeft neergelegd (document 5).

Verder blijkt uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd dat de beruchte Afghaanse "Zero Units" pas in 2008 zijn ontstaan (zie bijlage 6, p.12), het is dus onmogelijk dat uw vader reeds in 2001-2002 bij hen als agent aan aanvallen bij doelwitten deed (CGVS 2, p.14, p.15).

Tevens is het uitermate merkwaardig dat uw vader, die voordat hij bij 02-eenheden toetrad nooit een andere gevechtsfunctie had uitgevoerd (CGVS 2, p.15), louter op basis van een goed woordje van de politiecommandant G. (...) (CGVS 2, p.13) zou kunnen toetreden tot deze CIA-gefinancierde en getrainde elite eenheid.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan het profiel van uw vader, kan er ook geen geloof worden gehecht uit alle daaruit voortvloeiende problemen met de taliban. Ter volledigheid dient echter opgemerkt te worden dat door de vele inconsistenties en bevreemdende elementen in uw relaas er hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Zo bent u niet consistent over waar uw zus zich bevond toen ze getroffen werd door een bomaanslag. U verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat ze zich op het kerkhof bevond (CGVS 1, p. 19). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u dan weer dat ze het huis ging kuisen toen de bom ontplofte (CGVS 2, p. 3). Ook legt u inconsistente verklaringen af over waar u zich bevond toen de tweede bomaanslag gebeurde; u stelt immers eerst dat u bij uw thuis binnen zat toen de bom afging (CGVS 1, p.19), terwijl u later stelt dat de bom afging toen u vertrok met de wagen (CGVS 2, p.4), om daarna opnieuw te verklaren dat u nog binnen was (CGVS 2, p. 16). De vaststelling dat u niet eenduidig kan aangeven waar u was toen de tweede bomaanslag op uw huis gebeurde is een verdere indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas.

Ook weet u niet sinds wanneer uw vader bedreigd werd door de taliban (CGVS 2, p.15) of hoeveel bedreigingen hij ongeveer ontvangen zou hebben (CGVS 2, p.5). Dat u over dergelijke zaken tot op heden geen bijkomende informatie heeft, is zeer merkwaardig. Zo kan opgemerkt worden dat u nog steeds in contact bent met achtergebleven familieleden in Afghanistan (CGVS 1, p.8, CGVS 2, p.3) en dat u nog ruim zeven jaar met uw vader heeft samengeleefd na de eerste aanslag op jullie huis in 2013 (CGVS 2, p.5). Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat was om zich terdege over de bedreigingen van de taliban te informeren. De vaststelling dat u klaarblijkelijk niet de nood had zich naar het beste van uw vermogen bij uw familieleden te informeren naar een dergelijk belangrijk element in uw relaas valt niet te rijmen met de dringende nood aan internationale bescherming en laat dusdanig toe de geloofwaardigheid van uw relaas in twijfel te trekken.

Verder is het uiterst merkwaardig dat u verklaart dat uw vader na de bedreigingen van de taliban geen veiligheidsmaatregelen trof omdat hij deze "niet serieus" nam (CGVS 2, p.15). Van iemand die op dat moment (zogezegd) reeds een decennium voor de beruchte 02-eenheden werkte (CGVS 2, p.14) zou men een meer

proactieve reactie op directe bedreigingen van de beruchte taliban mogen verwachten, de taliban wisten immers blijkbaar waar uw vader en zijn gezin woonden (CGVS 2, p.5). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw vader meerdere bedreigingen van de taliban aan zijn thuis "niet serieus" zou nemen. Tevens is het uiterst bevreemdend dat uw vader amper veiligheidsmaatregelen trof nadat de taliban een bom voor uw huis hadden geplaatst waarbij uw zus en vijf andere kinderen om het leven kwamen. U stelt dat uw vader – die nog steeds door de taliban werd bedreigd en bij de 02-eenheden bleef werken (CGVS 2, p.5) – enkel uw paternale oom I. (...), die overdag bij de politie werkte, op wacht liet staan (CGVS 2, p.6), daarnaast vroeg hij jullie enkel om waakzaam te zijn en niet rond te hangen (CGVS 2, p. 12). Gevraagd naar de reden voor het gebrek aan proactieve veiligheidsmaatregelen door uw vader, stelt u dat er geen vrees was voor een aanval in het dorp, maar wel voor bommen (CGVS 2, p.16), dewelke geen aannemelijke verklaring is voor het gebrek aan maatregelen van uw vader op de bedreigingen en aanslagen van de taliban op zijn huis en gezin. De desinteresse van uw vader op de bedreigingen en aanslagen van de taliban op zijn gezin zijn een verdere indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van uw vader en ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Tenslotte getuigt het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste (CGVS 1, p. 20), met uitzondering van Oostenrijk waar u de procedure niet heeft afgewacht en andere identiteitsgegevens opgaf (zie antwoord Dublin Unit Oostenrijk), zonder er bescherming aan te vragen van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Bovendien bent u ook niet eenduidig over de duur van uw van uw reis en het moment van vertrek uit Afghanistan (CGVS 1, p. 20, 21; verklaring DVZ 8/4/2022). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Documenten kunnen een geloofwaardig relaas hoogstens ondersteunen, wat hier niet het geval is. Over uw taskara (Afghaans identiteitsdocument; document 1) kan gesteld worden dat deze hoogstens uw identiteit kan ondersteunen, dewelke hier niet betwist wordt. De overlijdensdocumenten van uw zus (document 2) bevestigen enkel dat uw zus in 2013 overleden is, de documenten maken geen sprake over de manier waarop uw zus om het leven is gekomen, laat staan dat de taliban erachter zit. De dreigbrief (document 7) kan evenmin overtuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende functie bij geloofwaardige verklaringen, quod non. Het is bovendien opmerkelijk dat slechts uw naam genoemd wordt in de brief en niet die van uw andere broers. Over de werkdocumenten van uw vader (document 4) kan gesteld worden dat hier niet op aangegeven staat voor welke dienst uw vermeende vader werkte. Verder blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat

in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Over de foto's van uw vermeende vader en uzelf terwijl jullie in dienst zijn (documenten 5 en 6) kan gesteld worden dat op basis van deze foto's niet gezegd kan worden waar en in welke omstandigheden deze foto's getrokken werden, waardoor er weinig bewijswaarde aan kan worden toegekend. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaard kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De foto waarop u gewond te zien bent toont slechts dat u gewond was aan uw aangezicht. Op basis van deze foto kan niet worden afgeleid hoe en in welke omstandigheden u deze verwonding heeft opgelopen. Over de foto's van uw overleden collega (document 9) kan niet gezegd worden wie de persoon op de foto's werkelijk is en op welke manier deze persoon gewond is geraakt en/of om het leven is gekomen. De foto's waarop u gewond bent en in het ziekenhuis ligt (document 8) wijzen erop dat u werd opgenomen in een ziekenhuis maar houden verder geen verband met uw asielrelaas. De referentiebrieven van Dupont Cheese Brugge (document 10) is toont slechts aan dat u hier in België werkt en een goede medewerker bent.

De opmerkingen op de notities die u op 22 februari 2024 overmaakte betreffen enkel een correctie op de leeftijd van uw ouders, waarbij u stelt dat uw ouders 48 of 49 jaar oud zijn in plaats van 38 of 39 jaar (CGVS 1, p.5). De opmerkingen die u overmaakte hebben gaan niet over de kern van de zaak en kunnen bijgevolg bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel

een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd

geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu

manitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform.

Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op een kennelijke beoordelingsfout en op de schending van:

- "- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;*
- Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;*
- De zorgvuldigheidsplicht, het "algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht".*

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake (een aantal van) de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de toekenning van de vluchtelingenstatus, en dit op grond van zijn problemen met de taliban en van zijn (gepercipieerde) verwestering.

Met betrekking tot zijn problemen met de taliban en het feit dat zijn verklaringen bij het CGVS in dit kader afwijken van zijn verklaringen bij de DVZ, betoogt verzoeker:

"De verzoeker wenst te bevestigen wat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft gezegd en beweert hij dat de gebeurtenissen zich hebben afgespeeld zoals hij ze aan het CGVS heeft beschreven.

Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijke onderhoud duidelijk uitgelegd dat hij zijn werk in het leger niet heeft vermeld omdat hij op dat moment niet over de nodige bewijzen beschikte (NPO 1, blz. 17).

Volgens de verzoekende partij is het ook noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouds bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest.

In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.

Er zij ook aan herinnerd dat verzoeker een vrij ingewikkeld migratietraject heeft gehad. Er moet ook worden opgemerkt dat de verzoeker jong was op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan (ongeveer 23 jaar oud, NPO 1, blz.20) .

De verzoeker erkent dat hij tijdens zijn interview bij DVZ fouten heeft gemaakt in vergelijking met de verklaringen die hij tijdens zijn interview bij het CGVS heeft afgelegd. Het is echter essentieel om te begrijpen dat deze fouten grotendeels te wijten zijn aan een combinatie van stressfactoren. Angst, intense stress en de constante bezorgdheid over zijn onzekere toekomst hebben zijn verklaringen sterk beïnvloed. We moeten ook rekening houden met het feit dat zijn gebrek aan kennis van administratieve procedures zijn problemen om zich duidelijk uit te drukken kan hebben verergerd. Deze verzachtende omstandigheden moeten volgens verzoeker dan ook in aanmerking worden genomen bij de analyse van zijn verklaringen. Een minder strenge en meer eerlijke beoordeling kan niet voorbijgaan aan de aanzienlijke invloed van deze factoren op het vermogen van verzoeker om zijn verhaal op een samenhangende en gedetailleerde manier te presenteren. Verzoeker vermeldde trouwens tijdens zijn tweede persoonlijke onderhoud dat hij gezondheidsproblemen had, met name met zijn geheugen (NPO 2, blz. 17 en 18). Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten.”

Verzoeker vervolgt:

“Hoewel de verwerende partij het werk van verzoeker in het leger ongeloofwaardig acht, moet eraan worden herinnerd dat verzoeker tijdens zijn twee persoonlijke interviews een groot aantal precieze details over dit werk heeft verstrekt (NPO 1, blz. 9-13; NPO 2, blz. 8 e.v.). Wij zijn van mening dat, gezien de informatie/verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 11.07.2024 heeft verstrekt over zijn werk als soldaat, en de documenten die zijn overgelegd ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, het volledig aannemelijk, om niet te zeggen geloofwaardig, is dat verzoeker als soldaat heeft gewerkt.”

Met betrekking tot de door hem neergelegde stukken en documenten, stelt verzoeker:

“Verzoeker stelt dat het om echte documenten gaat die hij te goeder trouw heeft neergelegd. Er zij ook op gewezen dat de verwerende partij geen opvallende anomalieën in de door verzoeker neergelegde documenten heeft vastgesteld. Bovendien baseert het CGVS zich op objectieve informatie over de enorme corruptie in Afghanistan, waardoor het onmogelijk is dergelijke documenten te controleren. Dit is een veel te algemene, stereotiepe en niet-individuele reden. Het was aan het CGVS om aan te tonen dat deze documenten vals waren. Quod non. Dit soort motivatie is al veroordeeld door de RvV

(...)

Uiteindelijk formuleerde het CGVS dus geen grief of ernstige inconsistentie met betrekking tot de feitelijke inhoud van deze opmerkingen over het werk van verzoeker in het Afghaanse leger. In dit verband moet opgemerkt worden dat de Raad al de gelegenheid heeft gehad om dit soort redenering te bekritisieren:

(...).”

Aangaande de motieven inzake zijn houding en zijn gedragingen na aankomst in Europa, doet verzoeker gelden:

“In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, wenst verzoeker erop te wijzen dat deze vrezen in geval van terugkeer naar Afghanistan reëel en voldoende ernstig zijn om bescherming van de Belgische autoriteiten te vereisen.”

Verzoeker wijst op enkele paragrafen uit de proceduregids van UNHCR en geeft aan:

“De persoonlijke vrezen van verzoekers zijn echter gebaseerd op een objectieve context die niet kan worden verborgen of betwist: de veiligheidssituatie in Afghanistan is zeer zorgwekkend en gevaarlijk voor burgers (zie infra).

(...)

De verzoekende partij betreurt dat het subjectieve element van vrees in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat hun persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrees.

In het licht van deze verschillende factoren zijn de vrezen van verzoeker dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.”

Verzoeker doet verder een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel.

Verzoeker stelt verder dat hij vreest *“als ‘verwesterd beschouwd kunnen worden’ omdat hij Afghanistan drie jaar geleden heeft verlaten.”* Hij wijst op algemene informatie, geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, stelt dat hij zich in een erg kwetsbare positie bevindt en geeft aan dat hij riskeert te worden vervolgd omwille van gepercipieerde verwestering. *“De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer an sich.”*

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreid betoog, aan de hand van algemene landeninformatie, rechtspraak en rechtsleer, omtrent het risico om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden geviseerd of vervolgd

omwille van (gepercipieerde) verwestering (verzoekschrift, p.15-27). Vervolgens stelt hij, omtrent zijn specifieke situatie:

“Verzoeker - die in Europa sinds meer dan drie jaar leeft - is duidelijk “verwesterd”.

Wat zijn fysieke verschijning betreft, draagt hij nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt hij zich casual, heeft hij geen baard, en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een « westerse stijl ».

Verzoeker werkt regelmatig en volgt Nederlandse lessen om zijn Nederlands te verbeteren.

Wat de niet-zichtbare elementen van zijn verwestering betreft, heeft verzoeker in de loop van de twee jaar die hij in Europa heeft doorgebracht, zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en mores. Volgens de EUAA Country Guidance: Afghanistan (April 2022) :

(...)

Verzoeker komt uit een ruraal en bijzonder conservatief dorp in Nangarhar (zie NPO 1, blz.4). Er blijkt ook dat in de provincie Nangarhar (provincie van herkomst van verzoeker) verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan en recentelijk het Haqqani-netwerk⁶³. Hij is sinds meer dan drie jaar in Europa en zijn gedrag en waarden zijn aanzienlijk veranderd. Bovendien is er een risico dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land is geweest om te ‘verwesteren’ of minstens als ‘verwesterd beschouwd te worden’ en er ook redelijkerwijze zal worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Hij loopt dus een zeer groot risico te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 Vw. Dit wordt trouwens door de verwerende partij niet betwist in de bestreden beslissing.”

Verzoeker concludeert inzake de toekenning van de vluchtelingenstatus: *“De cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden leidt ertoe dat hij moet worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw. Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat de vrees voor vervolging niet voldoende is aangetoond, dient de beslissing te worden vernietigd teneinde verzoekers verwestering en bijzondere situatie te onderzoeken, hetgeen tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet is gebeurd.”*

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker benadrukt dat zijn herkomst van de provincie Nangarhar niet wordt betwist en verwijt verweerder dat deze een gedeeltelijke of verkeerde lezing deed van de aangehaalde en beschikbare informatie. Verzoeker verwijst vervolgens naar, citeert uit en spuit kritiek op deze informatie (verzoekschrift, p.29-35). *“Verzoeker meent dan ook in hoofdorde dat het niet opgaat, gelet op het gebrek aan betrouwbare informatie te stellen dat het wel goed zal gaan. Integendeel in geval van twijfel dient bescherming hem verleend te worden, of minstens afgewacht dat bijkomend onderzoek dient te gebeuren.”* Verzoeker uit verder kritiek op de motivering inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, en dit aan de hand van algemene landeninformatie (verzoekschrift, p.35-39).

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreid betoog, aan de hand van rechtspraak en algemene landeninformatie, omtrent de precaire sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan, tracht daarbij aan te tonen dat deze situatie toe te schrijven is aan de taliban en doet gelden dat hij op grond van deze situatie in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet (verzoekschrift, p.39-46).

Verder voert verzoeker aan:

“Zou Uw Raad beslissen dat er niet genoeg informatie is over het beleid van de de facto regering in Afghanistan en het verband met het huidige humanitaire en socio-economische crisis, vraagt verzoeker U met eerbied, de bestreden beslissing te vernietigen om zijn dossier opnieuw voor het CGVS te sturen en dit punt verder te onderzoeken.

Zou Uw Raad niet tot de conclusie komen dat de huidige dramatische humanitaire toestand het gevolg van de Taliban regering beslissingen is, en als gevolgd artikel 48/4 b) niet van toepassing is, zijn we van mening dat België verplicht is, in toepassing van het EVRM, de nodige maatregelen te nemen om enige schending van de rechten bevat in artikelen 2 en 3 van het EVRM te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier.

Aangezien deze gevaarlijke veiligheidssituatie, socio-economische situatie en humanitaire situatie is verzoeker bang om onderwerp te worden op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Afghanistan.”

Verzoeker concludeert:

“Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn problemen met de Taliban.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek van zijn vrees door Taliban en van zijn vrees in verband met zijn (gepercipieerde) verwestering. Rekening houdend met de veiligheids-, socio-economische en humanitaire situatie, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen. De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen. Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*"- In hoofdde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling,
- In ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen,
- In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek."*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde landeninformatie geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt door verzoeker bijgevolg niet op dienstige wijze aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient voorts te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeker duidt evenmin op welke wijze artikel 4 van de voormelde wet, dat bepaalt dat de bij deze wet voorgeschreven motiveringsplicht in een aantal gevallen niet van toepassing is, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Amla in het district Darai Nur in de provincie Nangarhar. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban zou hij zijn regio en land van herkomst hebben verlaten. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, alsmede omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat er blijkens de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, met name de notities van verzoekers persoonlijke onderhouden bij het CGVS (npo 1 en npo 2), de vragenlijst en de verklaring van de DVZ *prima facie* een aantal elementen zijn die afbreuk lijken te doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Zo lijkt het erop dat verzoeker (i) ondanks dat hij zulks ontkende bij de DVZ, zichzelf in Oostenrijk heeft bediend van een andere identiteit en leeftijd; (ii) frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn verblijfplaats(en) in Afghanistan; (iii) manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn scholing in Afghanistan; (iv) kennelijk tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde betreffende zijn beweerde tewerkstelling als soldaat; (v) ook het profiel van zijn vader niet aannemelijk maakt; (vi) meermaals frappant tegenstrijdige en kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn concrete problemen; (vii) inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent de plek waarop hij zijn broer zou zijn verloren onderweg naar België. Ook liet verzoeker kennelijk na om na aankomst in een veilig land en de Europese Unie onmiddellijk een verzoek in te dienen, en talmde hij alvorens zulk te doen. Verzoeker verstrekt voor deze vaststellingen in het verzoekschrift *prima facie* bovendien geen afdoende verklaring.

Voor het overige blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke identiteit, regio van herkomst, woon- en verblijfplaatsen, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan of een ander licht kunnen werpen op het voorgaande.

Dient inzake al deze documenten en stukken immers te worden vastgesteld dat deze slechts worden neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan deze documenten en stukken geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien blijkt inzake de door verzoeker neergelegde documenten uit de informatie zoals aangehaald in de bestreden beslissing dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerhande documenten zoals ook de door verzoeker neergelegde documenten en dat dergelijke documenten daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Hoe dan ook kan aan de door verzoeker neergelegde documenten en stukken hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om intrinsiek geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Op zich kunnen zij echter niet volstaan om te besluiten tot de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake de voormelde elementen.

Ten aanzien van de door verzoeker neergelegde taskara kan bijkomend worden opgemerkt dat de bewijswaarde van dit document nog verder wordt ondermijnd doordat het logo rechts bovenaan een anomalie vertoont. Aan de onderzijde lijkt dit immers slechts gedeeltelijk en onzorgvuldig te zijn gekopieerd op dit stuk. Ook wordt de bewijswaarde van dit stuk ondergraven doordat verzoeker, bij de DVZ ondervraagd over zijn identiteitsdocumenten, van het bestaan van dit stuk niet de minste melding maakte, aangaf dat hij geen identiteitsdocumenten had en dit verklaarde doordat hij nooit een paspoort had gehad (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29). Bij het CGVS beweerde verzoeker dan weer dat hij zijn taskara bij de DVZ gewoon bijhad maar dat hij deze niet zou hebben mogen neerleggen (administratief dossier, npo 1, p.14).

De overlijdensakte van verzoekers zus betreft verder een stuk dat eenvoudigweg kan worden aan- of nagmaakt. Bovendien is de inhoud van dit attest strijdig met verzoekers verklaringen. Hoewel verzoeker aangaf dat zijn zus eerst werd opgenomen in het ziekenhuis van Jalalabad en nadien werd verplaatst naar

een ziekenhuis in Baghran, zou het attest immers zijn uitgereikt in Kabul. Daarenboven is dit attest bijzonder slordig opgesteld. Zo staat hier bij de vermelding wanneer zijn zus geboren was '15 jaar' ingevuld, is de vermelding van de leeftijd van zijn zus dan weer niet ingevuld en is evenmin de geboorteplaats van zijn zus ingevuld.

De dreigbrief van de taliban betreft een stuk waarvan de herkomst niet na te gaan is en dat in wezen door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer kan zijn aangemaakt. Aan dergelijk stuk kan geen bewijswaarde worden gehecht.

Dat de neergelegde kopie van een identificatiebadge van de persoon van wie verzoeker beweert dat het zijn vader is een kopie zou zijn van een authentieke identificatiebadge, kan hoegenaamd niet worden aangenomen. Vooreerst zou deze badge reeds zijn uitgereikt jaren voordat verzoekers vader voor de Amerikanen zou zijn beginnen werken, was deze reeds jarenlang vervallen en leek verzoekers vader niet eens meer op de foto op deze badge (administratief dossier, npo 1, p.18). Verder dient te worden vastgesteld dat deze badge een niemendal betreft, zonder enige vorm van verificatie of authenticatie. Dat de Amerikanen gebruik zouden maken van badges die eenieder eenvoudigweg kon afdrukken op een computer, zonder ook maar enig element dat de echtheid garandeert, is manifest ongeloofwaardig.

Wat betreft de neergelegde foto's en de opmerkingen die verzoeker formuleerde bij zijn persoonlijk onderhoud, wordt in de bestreden beslissing tot slot met recht gemotiveerd:

“Over de foto's van uw vermeende vader en uzelf terwijl jullie in dienst zijn (documenten 5 en 6) kan gesteld worden dat op basis van deze foto's niet gezegd kan worden waar en in welke omstandigheden deze foto's getrokken werden, waardoor er weinig bewijswaarde aan kan worden toegekend. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaard kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De foto waarop u gewond te zien bent toont slechts dat u gewond was aan uw aangezicht. Op basis van deze foto kan niet worden afgeleid hoe en in welke omstandigheden u deze verwonding heeft opgelopen. Over de foto's van uw overleden collega (document 9) kan niet gezegd worden wie de persoon op de foto's werkelijk is en op welke manier deze persoon gewond is geraakt en/of om het leven is gekomen. De foto's waarop u gewond bent en in het ziekenhuis ligt (document 8) wijzen erop dat u werd opgenomen in een ziekenhuis maar houden verder geen verband met uw asielrelaas. De referentiebrief van Dupont Cheese Brugge (document 10) is toont slechts aan dat u hier in België werkt en een goede medewerker bent. De opmerkingen op de notities die u op 22 februari 2024 overmaakte betreffen enkel een correctie op de leeftijd van uw ouders, waarbij u stelt dat uw ouders 48 of 49 jaar oud zijn in plaats van 38 of 39 jaar (CGVS 1, p.5). De opmerkingen die u overmaakte hebben gaan niet over de kern van de zaak en kunnen bijgevolg bovenstaande appreciatie niet wijzigen.”

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT